

संस्कृत

भाषाकरण

3886

४१०/पु. २०

संस्कृत राजवाडे क३।३

अंक ११२ पुराण

ग्रंथनाम अष्टाध्यायी शाखा व्याकरण

ग्रंथकार ब्रह्मवर्षा - पु ६३

काल पृष्ठ

स्थल

४१०/पु. २०

(1)

अमरस्यैव ते गपायति खंडं प्रारंभः

३३
१०९

श्रीगणेशाय नमः श्रीनारद उवाच ॥ अतः प्रकृतिरवजन्तमताणीवमुत्तमं सर्वोत्कृष्टमीशितं ॥
 दानाज्ञानवर्धनं अधुना श्रोतुमिच्छामि गणेशाखंडमीश्वर तज्जन्मचरितं नृणां सर्वमंगलमंगलं कथय
 श्वेश्वरश्रेष्ठः पार्वत्या उदरेभ्युज्जे देवीकेन प्रकारेण तत्त्वानंतादृशं सुतं स चाशकस्य हेवस्य कथं जन्मत
 त्वानसः श्रयोनि संभवं किं वा किं चासौ योनि संभवः किं वा तद्रूपं तेनो वा किं घाने च यत्तत्कमः कथं
 यस्याचं किं ज्ञानं किं वा तन्निर्मलं यशः कथं तस्य पुरः पूजाविधेयं निविलेषु च स्थितेनारण्येण ह
 जगदीशो च ब्रह्मणि पुराणेषु च गुरुं च तज्जन्मपरिकीर्तनं कथं वा जगत्त्रयोयमेकदंतो महोदरः रातत
 सर्वं समाचद च श्रोतुं को तर्ह्यहं मम सुविस्तीर्णो महाभाग तंदत्तं विमनोहरं श्रीनारद उवाच ॥
 एतन्महोदयः पार्वत्यामिरहस्यं परमाद्भुतं पापसंतापहरणं सर्वविघ्नविनासने सर्वमंगलदं सर्वश्रुतिमनो
 हरं सुखदं मोक्षदा जंच कर्महरं निरुक्तं न देवताहता नां देवानां तेजो रासि स मुद्रुवां देवीसंहृतिं देवैर्भूत
 तं केन्या च भूवह सा च नाम्ना सती देवी स्वामिने निदयापुत्रा देहं संत्यज्य योगेन जाता श्रेष्ठप्रियोदरं प्रा
 कराय ददौ तां च पार्वतीं पर्वतो मुदा तां गृहीत्वा महादेवो जगाम निर्जनं वनं श्रद्धां रतिकरी कृत्वा पुष्पं च
 दत्तं च चिंतां सरे मे न मेलातीरेषु षो घाने तथा सह सहस्रवर्षपर्यंतं देवस्थाने न नारद तयोर्वनवेषणा
 विपरीतोदिकं परं दुर्गस्य त्रीमात्रेण कामेन मूर्छितः शिवः मूर्छितः स तस्य शो दुबुधेन दिवानि प्रा

(2A)

इंसकारं उवाकीर्णं पुंस्कोक्तिरुत श्रुते नाना पुष्पविकसिते भ्रमरध्वनिसंयुते सुगंधि कुसुमाक्षतव
नासुरमीकृते अतीव सुखदेह्यो सर्वत्र तु विवर्जिते दृष्टा तयोस्तत्र भ्रगारं चिंता प्रायुः सुरापुरः ब्रह्मा
एचं पुरस्कृत्य यथो नारायणान्तिकं तनत्वा कथयामास ब्रह्मा वत्तातमीश्वितं संतस्युर्देवताः सर्वे
त्रपुत्तलिकायथा ब्रह्मोवाच सहस्रवर्षे पथ्येन देवमानेन शंकरः रतौरतश्च निश्चेषो योगीवि
मह मेधुनस्य विगमे च दंपत्यो जगदीश्वरः किं न तं न वितापत्यंतनूः कश्चीतुमर्हसि श्रीनगवानुवा
च चिंतानास्ति जगद्धातः सर्वजडं न विष्पति मयि येषां रणाय च्छास्ति षांडुः खंडुतो विधे येनोपायेन त
दीर्घ्य भूमौ यत्तत्त निश्चितं तत्कुलं प्रयत्नेन सार्धं देवा एतेन च एतत्तु शंभो विर्यं च पार्वत्या उदरे यदि ततो
पत्यं च न वितासुरासुरविमर्दकं तदा प्राक्कादय स नै सुरा नारायणा जया प्रययुर्नर्मदातीरं ययौ ब्रह्मा
लयं तत्रैव गर्वत प्रोलां वहिर्देशे सुरापुरा विष्णु नन्दना सर्ववभूवभयकातणः शक्रोवाच ऊवे
कुबेरो वरुणतथा समीरण वरुणो वरुणा च यमत्त्वयं वहिस्तं प्रेषयामास महता शोभात्कारत्ता
भास्करं च तथा चंद्रं प्रणम्य प्रमेव च देवदेवामे रयंति देवांश्चरति भुजने हरश्चंगारभंगं च कु
परस्परं दारुणितो शक्रशिखः शक्रोवाच महेश्वरं इदं उवाच किं करोसि महानाग योगीश्वर मास्तु
ते जगदीश जगदीज ब्रह्मा नां भयमंजनं हरिर्जगामेत्सु तैव माजगाम च भ्रास्करः संबीक्ष्योवाच दारुणो

ब्र. गणो.

२

(3)

भाषार्त्तोवच चक्षुषा सूत उवाच किंकरोषि महादेव जगतां परिपालक सुरश्रेष्ठ महाभाग पार्वती शान
मोक्तुते इत्येवमुक्ता श्रीसूर्यप्रजगाम भयातुरः आजगाम तथा चंद्र उवाच शक्रकंधरा इन्द्र उवाच
किंकरोषि चित्तोक्ते शत्रितोचन नमोस्तुते आत्माराम पूर्णकाम पुण्यश्रवणवीर्तन इत्येवमुक्ता श्रीब्रह्म
विराम निशापतिः संवीह्योवाच चैतदास्तयमेव समीरणः मदन उवाच किंकरोषि जगन्नाथ जगदं
धोनमोस्तुते धर्माधिक्यमोक्षाणां बीजरूपसनातन इत्येवं वचनं श्रुत्वा योगज्ञानविशारदः त्यक्तुं का
मो वत त्याज्यं गारं पार्वती नयात् दृष्ट्वा सुरान् भयाती भवपुनस्तोतुं समुद्यतात् बिजहौ मुखसंभोगं कंधुन
त्रांच पार्वती उतिष्ठ नाम हेशास्य च स्तस्य नजितस्य च भूमौ पद्मा ततदीर्घीततः स्कांदो बभूव बह पञ्चलक
द्यपि ध्यामि कथामति मनोहरं स्कंदजन्म प्रसंगे चिसंप्रतं बाण्डितं श्रेण इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ना
रायण नारदसंवादे गणेशखंडे प्रथमोऽध्यायः ३ श्रीनारायण उवाच तत्कारति महादेवो
ददृशुः पुरातः सुरान् पालयध्वमिस्थावाच ह्यपया पार्वती नयात् देवाः पलायता भीता पार्वती प्रापहेतुनाः
ब्रह्मांडं सर्वमहर्त्ता चकंपे पार्वती नयात् तस्मादुत्थाय सा दुर्गो न च दृष्ट्वा पुरः सुरान् समुत्थितं कोपवद्भि
स्तंभयामास हेततः अद्य प्रवृत्ति ते देवा बर्धनीयं विवृतिं प्राप्ता पदेवी तान् देवान् तिरुसावन्न बहः रामजी
ततः त्रिवः शिवा दृष्ट्वा क्रोधं संरुह्य लोचनां रुदती न भवदनां निरवती धरणी तनं शिवस्मात्पुत्रितां दृष्ट्वा

सयामासवक्ष्यसि अतीवभीतः संचस्तुवाचमधुरं वचः श्रीशंकर उवाच कथं ह सागिरे श्रेष्ठकर्मो
धन्ये मनोहरे मम सौभाग्यरूपे चरणौ धिषात् देवते किं ते नीलं करिष्यामि वदमानं गदं विके ज्ञसांडसंध
निरिवले किमसाध्यमिहा वयोः अहो निरपराधं मां प्रसन्नां भवसुंदरि दैवज्ञानदोषस्पृशंति मे कर्तुमर्ह
सि त्वया युक्तोऽशिवेहं च सर्वेशां शिवहायकः त्वया विना न हीशश्च शवतुल्यशिवः सदा प्रकृतिस्त्वं च व
क्षिस्त्वं शक्तिस्त्वं च दमादया तुष्टिस्त्वं च त्वया पुष्टिः शान्तिस्त्वं तांतिरेव च स्तुवंत इतथा निशतं ज्ञाश्च दामु
रेश्वरि सर्वधारस्वरूपात्वं सर्वबीजस्वरूपाणि स्मितं पूर्ववदवचः सादृतं सरसं शिरसं शिवे त्वत्कोपविघ्नसं
दधारते जीवयमां मृतं शंकरस्य वचश्च त्वत्कोपयुक्ता च प्रार्थिता उवाच मधुर देवी हृदये विद्म्यता पाव
त्युवाच किं ते हं कथयिष्यामि सर्वज्ञं सर्वरूपाणि स्वात्मारामं पूर्णकामं सर्वहेहेष्ववच्छितं कामिनी मनसः
कामप्रसन्नत्वामि नंददेतु सर्वेषां हृदियज्ञं च हृदा संकथयामि कं सुगोष्पं सर्वनारीणां त्वज्जातं न नकारणं
अकथ्यमपि सर्वासां तथापि कथयामि ते सुखेषु मध्ये स्त्रीणां च विनयेषु सुरेश्वरः सत्यं सां सह संयोगो नि
र्जनेषु परं सुखं तरुणेन च रातदुःखं नान्यच्च तत्समं चियः कांतानां कांतविच्छेदः शोकपरमदारुणः कष्ट
प्लेयथा चंद्रहीयमानो दिने दिने तथा कांतं विना कांता स्त्रीणां कांतक्षणे क्षणे चिंताज्वरश्च सर्वेषां सुप
तपश्च वाससां साध्वीनां कांतविच्छेदस्तरुणां च मैथुनं रतिर्नंगो दुःखमेकं धितियः वीर्यापातनं दुःखातिर

(4)

वृ. गणो.
३

कटुखंचस्त्रीयमनपत्यता त्रैलोक्यकांतंकांतत्वांलध्वानध्वोनमेसुतः पास्त्रीपुत्रहीनाचजीवनंतद
 सार्धकं जन्मांतरसुखपुण्यंतपोदानमसुखं सधंराजातपुत्रश्चपरत्रेहसुखप्रदः सुपुन्रस्वामिनेशश्च
 स्वामितुल्यसुखप्रदः कुपुत्रश्चकुलांगारोमनस्तापापकेवलं स्वामीस्त्वांशेनसुखीरांगांगर्भेजन्मनमेध
 वं साध्वीस्त्रीमातृतुल्याचसंततंदितकारिणी - आमाध्वीवैरतुल्याचश्वत्संतापदायका सुखदुष्टा
 योनिदुष्टाचासाध्वीदिविधास्मृता किमुपायंकरिष्यामिबदयोगीश्वरेश्वर उपायसिद्धोतपसांसर्वेषां
 चफलप्रदः इत्युक्तापार्वतीदेवीनम्रवक्त्राहरोहह प्रहस्यशंकरोदेवो धयामासपार्वती सत्पुत्रवी
 जसुखदंसतापनाशकारणं मितंस्तिग्धंमुरुचिरंभवकुमुपचक्रमे ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुरा
 णेनारायणारदसंवादेगणपतिखंडेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ महादेवउवाच ॥ श्रेणुपावैतिवक्ष्या
 मितवन्नद्रंनविष्यति उपायतःकार्यसिद्धिर्नवेदेवजातत्रये सर्ववांतिमिदस्यजीवरूपंसुमंगलं म
 नसः प्रीतिजननमुपायंकथकामिते हरेणराधनंरुत्वाव्रतंकरुवरानने व्रतंचपुण्यकंनामवर्षमेकां
 करिष्यति महाकरोस्वीजंचवांछाकल्पतरुं परं सुखदंपुण्यदंसारंपुत्रदंसंपदप्रदं नदीनांचयथागंगा
 देवानांचहरिर्यथा वैष्णवानांतथातंचदेवीनांत्वंयथाप्रिये - आश्रमानंयथाविप्रास्तीर्थीनांपुत्करो
 यथा पुष्पानांपारिजातंचपत्राणांतुनत्रांयथा यथापुण्यप्रदानांचतिथिरेकादशीस्मृता रविवारः

वो

५

राम

३

(4A)

अवागणं यथापुण्यप्रदः शिवे मासानां मार्गशिविश्चरुतृणां मधवो यथा संवत्सरो वत्सराणां युगाणां च च
तयथा विद्याप्रदश्च पूनानां गुरुणां जननो यथा साध्वीपत्नो यथा भानां विश्वस्तानां मनो यथा यथा ध्वाना
नारत्नं च प्रियाणां च यथा पतिः यथा पुत्रश्च वंध्यो रक्षाणां कल्पपादयः फलानां च मतफलं वर्षाभातं यथा
यथा वंदावनं वनानां च शतरूपा च योषितां यथा कामी पुगणां च सूर्ये स्तेजस्विनां यथा यथेष्टः सुखदा
नां च सुंदरानां च मनमथः शास्त्राणां च यथा वेदासिद्धानां कपिलो यथा हन्तृमान्वा नराणां च सेत्रिणां ब्राह्म
णानां यशोदानां पथाविद्या कविता सुमनोहरा आत्मा कामो वायु कानां मंगलानां च नयथा विनवानां
हरिकथा सुरवानां हरिसेवनं स्पर्शनां पुत्रशं स्पर्शो हिंसाणां च यथा स्वतः पापानां च यथा निध्यापापीनां
पुंश्चलीयथा पुण्यानां च यथा सत्यं तपसा हरिचिंतनं यथा धर्मं चाव्यानां यथा ब्रह्मा तपस्विनां अमृतं
नक्षत्ररूपां शास्त्राणां धाम्यकं यथा पुण्यदानां यथा तोयं सिद्धानां च हुतासनं सुवर्णीतेजसानां च मिथ्या
नां प्रियमाषनं गरुडः पक्षिणां चैव हस्तिनां मिश्रवाहनः योगिनां च कुमारश्च वर्षाणां च नारदः गंधर्वाणां
चित्रयोजीवो बुद्धिमता यथा मुकवीनां यथा मुक्तः काव्यानां च पुराणकं श्रोतस्ततां समुद्रश्च यथा ए
ध्वीक्षमावतां वाराणां च यथा मुक्तिहरेर्नक्तिश्च संपदां पवित्राणां वैष्णवश्च वर्णिनां प्रणवो यथा वि
ष्णुमंत्रश्च मंत्राणां बीजानां प्रकृतिर्यथा विदुषा च यथा वर्णिगायत्री छंदसां यथा यथा कुबेरो यक्षाणां

ब्र. गणे.
४

सपीणां वासुकीयथा प्रज्ञादशैवसाधनांगवाचसुरनीयथा वेदानां सामवेदश्चतुराणां चयथाकुशः
सुरवदानां यथा लक्ष्मीर्निभश्चश्रीघागमिनां अक्षराणां मकारश्चहितैषाणां यथापिता शालग्रामश्चयथा
रांगपशूनां बिम्बुपंजरः चतुष्पदानां सिंहश्चमानवो जीवनं यथा यथा स्वत्तमिंद्रियाणां मंदाग्निश्चरुजं
यथा प्रज्ञादशैवसाधनां द्वात्रिंशत्तन्त्राणां चयथास्वाराणां चक्राणां च सुहृन् नृमाणां रा।
मचंद्रश्चवीराणां लक्ष्मणो यथा सर्वाधारः सर्वसर्वसर्वबीजं च सर्वदा सर्वसारो यथा कल्पोजतानां ए
एकं यथा व्रतं कुरुमहाभागे त्रिलोकेषु सुदुर्लभं सर्वसारश्च पुत्रस्ते व्रतादवजविष्यति व्रतारध्यश्च
श्रीकृष्णो मेव यो वाञ्छितप्रदं जनो यत्सैव नामुक्त पितृभिः केशिभिः सह हरि मंत्रमुपादाय हरिमेवो
करोति यः भारते जन्मसफलं स्यात्ततः सकरोति च उरुहयकेशिपुरुषान् देवैर्कुण्डयाति निश्चितं श्रीकृ
ष्णपार्षदो नृत्वा सुबंतथैव मोहके सहोदशमसमताम्रश्च बध्नसहचारिणः स्वस्तीयं च समुह्य
भक्तो याति हरेपदं तस्मात्सुहाण गिरिजे हरेर्मंत्रसुदुर्लभं जयमंत्रं व्रतंतत्र पितृणां मुक्तिकारणं।
इत्युक्त्वा संकरो देवो गत्वा गिरिजया सदं श्रीघणो जगद्भवा तीरं हरेर्मंत्रमनोहरं तस्योद्दो च संप्रीत्या कव
चं स्तोत्रसंयुतं पूजां विधाय नियमं कथायामास तां मुने इति श्री ब्रह्मवैवर्ते महापुराणे नारायणना
रदसंवादे गणपतिखंडे तृतीयोऽध्यायः ३५ नारायण उवाच श्रुत्वा व्रतानि ध्यानं च दुर्गाप्रहृष्ट

रामजी

४

(5A)

मानसा सर्वव्रतनिधानं च संप्रमुपचक्रमे पार्वत्युवाच सर्वव्रतनिधानं चावदेवेदविदां वर हे
नाथ करुणासिंधो दीनबंधो परात्परा कालेव्रतोपियुक्तानि द्रव्याणि च कलानि च समयं निमयना
ह्यविधानं तत्फलं प्रमो देहि मद्यविनातायेनियुक्तं सत्पुरोहिता पुष्पोपहारान् विप्राश्च द्रव्याहरण
किं करान् शास्त्रानि चोपयुक्तानि मया ज्ञानाया निच संनियोजयत सर्वस्त्रीणां स्वामी सर्वदा पिता को
मारकात्ने च सर्वपाल चकारकः भस्मी मध्ये सुतः शेषे निधावस्था च योगे पिता ततो शोकप्राणतुल्यां द
त्वा सत्त्वामिने सुतां स्वामिनिर्हतिमाप्नोति सत्यस्य स्वते प्रियं बंधुत्रयं जुताया स्त्री सा च भगवती प्रग
किंचिद्दिहाना मध्यं च सर्वहीना धर्मा भुवि एतेषां च समीपस्था प्रशंसा त्याज्या जगत्त्रये निर्दिता न्येषु स
न्यस्ता सर्वमेतत् श्रुतौ श्रुतं सर्वोत्पन्नं वा स्वं च सर्वसाक्षि च सर्वचित् देहि मद्यं पुत्रवरं स्वात्मनिर्ह
तिहेतुकं स्वात्मबोधानुमानेन महात्मनि निबधितं सर्वोत्तराधिप्रायज्ञं बोधयामि किं इत्युक्ताया
वती प्रीत्या प्रपातस्वोमिनः परेः कृपासिंधुश्च भगवान् प्रबक्षुमुपचक्रमे महादेव उवाच शृणु देवि प्रव
ह्यमि विधानं नियमं कलं कलानि चैव द्रव्याणि व्रतोपयोगिकानि च विप्राणां शतकं मुक्कं फलं पुष्पोपहा
रकं किं करारणं च शतकं द्रव्याहरणकारकं हासिनां शतकं दत्तं नियुक्तं च पुरोहितं सर्वव्रतविधानज्ञं
वेदवेदांगपारगं प्रवरं हरि नक्तानां सर्वज्ञं ज्ञानिनां वरं सनत्कुमारं मतुल्यं गृहाण व्रतहेतवे देवि शु

ब्र.गणे.

५

देवकालेचपरंनियमपूर्वकं माघेभुक्तचयोदस्यां व्रतारंभुजोप्रिये गात्रं सुमिर्मलं कृत्वा शिरः संस्कार
पूर्वकं उपोष्य पूर्वदिवसे वस्त्रात्तावद्यन्नतः अरुणोदयवेलायां प्रात्योत्थाय सुव्रते सुखप्रसादनं क
त्वा स्नात्वा च निमित्ते जले आचम्य यत्नतः श्लो हरिस्मरणपूर्वकं इत्यादि हरये नत्तद्याग्रहमागत्य सत्त्वरं
धौते च वाससी धृत्वा उपविश्यासने शुचौ आचम्य तिनकं कृत्वा निर्वर्ग्य स्वाहिकं पुनः प्रथमारेण क
त्वा स्वस्तिवाचनपूर्वकं पुरोहितं स्पर्शरणं पुनः कृत्वा प्रयत्नतः संकल्प्य वेदविहितं व्रतं मेतत्समाप्ते तत्र
ते इष्ट्याणि नित्यानि चोपचाराणि षोडशः देवानि नित्यं देवेभ्यः कृत्वा परमात्मने आसनं स्थापयत्वा
अर्घ्यमाचमनीयकं मधुपर्कं च स्नानीयं वस्त्राणि भूषणानि च सुगंधिषुष्पंधूपंच दीपनैवेद्यचंदनं यत्न
सूचं च तावत्तं कर्पूरगदिसुवासितं इष्यान्वेता निष्कृतायाश्चामरूपाणि सुंदरी देवि किंचिद्विहीने नैवांग
हानिः प्रजायते अंगहीनं च यत्कर्म चांगहीनो यथा नरः अंगहीने च कार्ये च फलहाभिः प्रजायते अणो
त्तरसतेषुष्पं पारिजातश्च वैष्णवे देयं प्रतिदिनं दुर्गे स्वात्मजे रूपहेतवे श्वेतचर्मकपुष्पाणां लक्ष्मस्त
मीश्रितं प्रदेयं हरये नत्तद्यात्सौंदर्यहेतवे सहस्रपद्मप्रमाणं अक्षतं पुष्पलंकृतं नत्तद्यादेयं च हरये सु
खे सौंदर्यहेतवे नीलोत्पलानां लक्ष्मं च देयं कल्पयन् कृतः व्रतांगभूतं देवीसचतुषोरूपहेतवे हिमान
लयोद्देचलक्ष्मं रुचिरं श्वेतचामरं प्रदेयं केशवायैव केशसौंदर्यहेतवे अमृत्यरत्नरचितं दय्यिनामोत्सह

रामजी

५

(6A)

सकं देयं नारायणायैव भातसौंदर्यहेतवे अमृत्यरत्नरचितं पुष्कानां सहस्रकं प्रदेयं गोपिकेशाय नासि
कारुण्यहेतवे बंधकपुष्पलत्तं च देयं राधेश्वराय च ओषाधारयोश्चैव वज्रसौंदर्यहेतवे मुक्ताफलानां लत्तं च
दंतसौंदर्यहेतवे देयं गोलोकनाथं च शैलजे प्रसक्तिपूर्वकं रत्नगंडकलत्तं च गंडसौंदर्यहेतवे महीश्वराय।
दातव्यं ब्रतेशैलेन्द्रकन्यकौ रत्नपाशकलत्तं च देयं ब्रह्मेश्वराय च उषाधःस्थलरूपायै प्राणेशि प्रसक्तितो
ब्रते कणभूषणलत्तं च रत्नसारविनिर्मितं देयं सर्वेश्वरायै च कर्मासौंदर्यहेतवे मोध्वकं कलसानां च त्र
संरत्नविनिर्मितं देयं विश्वेश्वरायै च स्वसौंदर्यहेतवे सुधापूर्णचकुंजानां सहस्रं रत्ननिर्मितं देयं रुद्रा
यदेवैशिवाय सौंदर्यहेतवे रत्नप्रदीपलत्तं च गोपवेशविधायिने देयं किशोरवेशाय दृष्टिसौंदर्यहेत
वे धत्तारकुसुमाकाररत्नपात्रसहस्रकं देयं गोरत्नकायै वगलसौंदर्यहेतवे सप्तलचाररचितपत्र
नालसहस्रकं देयं तक्षसपालनाय बलसौंदर्यहेतवे लत्तचरत्नपद्मानां करसौंदर्यहेतवे देयं गो।
पालने शायनारण्यणहरिर्ब्रते अंगुरीयकलत्तं च रत्नसारविनिर्मितं अंगुरीनां च रूपार्थं देयं देवेश्व
राय च मण्डीप्रसारलत्तं च चेतवण्मनोहरं देयं सुनीद्रनाथाय नखसौंदर्यहेतवे सप्तलसारहारा।
णां लत्तं चापि मनोहरं देयं मदमोहाय वल्लसौंदर्यहेतवे सुपक्ष्मीफलानां अलत्तं च सुमनोहरं देयं
सिद्धिनाथाय स्तनसौंदर्यहेतवे सप्तलवटुलकानां पात्रलत्तं च मनोहरं देयं पद्मालये शायदेहस्वरूप

(7)

२

ब्र-गणे.

६

देही

हेतवे सद्गत्तारचितं नामिनांच सहस्रकं प्रदेयं पन्ननाभायनाभिसौंदर्यहेतवे सद्गत्तसाररचितं रथच।
 क्रसहस्रकं प्रदेयं पन्ननाभायनाभिसौंदर्यहेतवे सद्गत्तसाररचितं रथचक्रसहस्रकं नितंबसौंदर्यप्रार्थ्यचप्र
 प्रदेयं चक्रपाणये सुवर्णं भास्तं भातां लक्षं च सुमनोहरं प्रदेयं श्रीनिवासाय श्रोणिसौंदर्यहेतवे शतपत्र
 छलज्वालात्तसमं हानमत्तत प्रदेयं पन्ननेत्राद्यपदसौंदर्यहेतवे सुवर्णरचितानां च खड्गजंबूना सह
 स्रकं गतिसौंदर्यहेतवे देयलक्ष्मीश्वराय च राजहंससहस्रं च जेडाणं सहस्रकं सुवर्णरचितं देवहरि
 ये गतिहेतवे सुवर्णछत्रलक्षं च देयं नारायणाय च विचित्रं रत्नसाराणामूर्ध्वसौंदर्यहेतवे मातृतीनां च कु
 सुमं मत्ततं लक्ष्मीश्वरि देयं वदावने शायतास्य सौंदर्यहेतवे अमल्यरत्नलक्षं च देयं रागयणयवे सुव
 ते व्रतपूर्णं धीशिलसौंदर्यहेतवे स्वच्छस्फटिकसंकासं मणिं सारत्नक्षकं देयं मणीं प्रनाथाय मनसौंदर्यहे
 तवे प्रवालसारसंकासं मणिसारसहस्रकं देयं लक्ष्म्याय नत्तयाच प्रियानुरागदृष्टये मालिक्यसारत्नक्षं च
 देयं कल्याय यत्रतः जननः कोटिपर्यंतं स्वोभापहेतवे कृष्णान्तरिकेलं च जगदीश्वरश्रीफलंतथा फलानि
 तानि दद्यान्निहरये पुत्रहेतवे रत्नेषु सारत्नक्षं च देयं कल्याय पत्ततः असंख्यजन्मपथं तं स्वात्मानो धन
 दृष्टये बाध्यमानो प्रकारं च कां स्यतात्वादिकं परं व्रते सम्यतिवत्सर्धं श्रीहरिं श्रावयेद्भुती पापसंपिष्टकं
 सर्पिश्चर्करात्तं मनोहरं प्रदेयं हरये नत्तयात्मानो भोगदृष्टये सुगंधिपुष्पमात्यानां लक्षमत्ततमीप्सितं

रामजी
६

(7A)

प्रदेयं हस्येन तत्प्राहरि नक्ति विवृद्धये नैवेद्यानि च देयानि स्वाधूनी मधुराणि च श्रीकृष्णप्राप्तिरूपार्थं दुर्गेना
नाविधानि च श्रीकृष्णप्रीतये नत्वा व्रते देयानि सुव्रते ब्रह्माणं नां सहस्रं च प्रत्यहं भोजयेद्ब्रती स्वात्मनः प्र
स्पृष्टार्थं व्रते नन्मनि जन्मनि पुण्यां जतिशतं देयं नित्यं पूर्णं च पूजयेच्च प्रणामशतकं देविकर्तव्यं नक्तिव
द्धये षण्मासां सहविष्यास्यं मासान् पंचकलादिकं हविष्यकं जलं पंचं व्रते नत्तं च सुव्रते रत्नप्रदीपशतकं बहि
रद्यादिवा निशं रात्रौ कृष्णभजनं कृत्वा नित्यं जागरणं व्रते स्मरणं कीर्तनं कतिप्रेक्षणं गुरुभाषणं संकल्पो ध्या
वसायश्च क्रियानिष्पातिरेव च मेधुना एविधिं ताज्यं व्रते कीर्तय विवृद्धये ज्ञानवृद्धिर्जागरणे सुबुद्धिर्मितभोजने
लोभमोहकामक्रोधमदमोहके विवादिकं कलहं च परित्याज्य जते वंधुविवृद्धये संपूर्णं च व्रते देविप्रतिष्ठा
तदनंतरं त्रिशतं च षष्ट्यधिकं कलशं बद्धं संयुतं स नो ज्यं सोपवीतं च सोयहरं मनोहरं त्रिशतं च षष्ट्य
धिकं सहस्रं विप्रभोजनं त्रिशतं च षष्ट्यधिकं सहस्रं तिलहोमकं त्रिशतं च षष्ट्यधिकं सहस्रं स्वर्णमेव च
देया व्रतसमाप्तौ वदस्त्रिणविधिबोधता अन्नासमाप्तिदिवसे कथयिष्यामि दक्षिणं एतद्व्रतं फलं देविद
ढान् नक्तिहोमं वेत् हारितुल्यो भवेत् पुत्रो विद्यातो लुबनत्रये सोदयस्वामि सोभापमैश्वर्ये विपुलधनं
सर्वा वांछितसिद्धीनां वीजं जन्मनि जन्मनि इत्येवं कथितं देवि व्रतं कुरु महेश्वरि पुत्रसेनवितासाध्वी त्पु
क्तासविरगमह इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे नारायणनारदसंवादे गणपतिखंडे व्रतविधानं नमः

ब्र. गरी.

७

चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीनारायण उवाच श्रुत्वा ब्रतविधानं च दुर्गाग्रहमानसा पुनः प्रवृत्तं कात्तंसादि।
न्यां ब्रतकथां शुभां १ महादेव उवाच शतरूपामनोपात्ता पुत्रदुर्विन्दुविता ब्रह्मणः स्थानमागत्या सौत्र
ह्यारण्यमुवाच ह ब्रह्मणेन प्रकारेण बंध्यायाश्च सुतो न वेत्त तन्मे ब्रूहि जगदातः सृष्टिकारणकारण न ज्ञान
निष्कलं ब्रह्मैवैश्वर्यं धनमेव च किंचिन्न सो न ते गोहे विना पुत्रं पुत्रिणं तपो दानो ह्येव पुण्यं जन्मांत
रसुखावहं सुखहेमोच्चद्रीतिरात्मा पुत्रश्च पुत्रिणं पुत्री पुत्रमुखं हृष्टा प्रतापमेधं जं फलं पुत्रा मन
रक्ताण्यकारणं जनते ध्रुवं पुत्रोऽयं पापदिविधे वेदमाता पुंस्युगं तदा भद्रं न चेन्नात्रां सहयास्यामिका
ननं गृहाण जगामैश्वर्यं धनं सुखं प्रजावहं किमेते नावयो स्नातविणा पुत्रं पुत्रिणं अपुत्रीणां सु
खं हृष्टं विद्वान्मोक्षहते शिवं सुखं दृश्यं तुल्यं प्राप्स्यमवाप्नोत्यपुत्रका अथ रागराजं नृत्का प्रवेत्स्य मिदु।
ताश्रानं अपुत्रं पुत्रमशिवं गृहाण स्त्रीविहीनकं इत्येव सा च सत्ता द्विब्रह्मण्यरूपोदहं रूपानि धिक्त्वा
तां हृष्टा प्रवक्तुमुपचक्रमे ब्रह्मोवाच शृणु ब्रह्म प्रवक्ष्यामि पुत्रोऽयं सुखावहं सर्वैश्च प्यादिविजं च स
र्वैर्वांछाप्रदं शुभं मघं मुक्तत्रयोदश्यां व्रते मेतत्सु पुन्यं कर्तव्यं शुद्धकालं च कृत्वा राध्यां च सर्वदा संवत्स
रं च कर्तव्यं सर्वविघ्नविनाशानं वेदोक्तानि च प्रव्याणि व्रते देयानि सुव्रते व्रतं च कारणमावोक्तं सर्ववांछि
तसिद्धिदं कृत्वा पुत्रं जनमुपैविष्णु त्वपरं क्रमं ब्रह्मण्यवच श्रुत्वा पाकृत्वा व्रतमुत्तमं प्रियो व्रतेत्ता

रामजी

७

(8A)

नपादौ लज्जमुच्येत नो हरो व्रतं कृत्वा देवकृतात्नेने सिद्धेश्वरेभ्यतं नारायणं प्रोक्तं पितृपुण्यं पुण्यं दे
शुभं अरुं धत्ता दत्तत्वा तु ज्येष्ठे शक्तिं सुतं शुभं शक्त्या कात्याव्रतं कृत्वा सुतेनेने पराशरं अदितीचा
व्रतं कृत्वा लेनेने वामनकं सुतं शर्वाजयंतं पुत्रं च लेनेने त्वं व्रतमुत्तमं अत्रिपत्नी सुतं चंद्रं लेनेने कृत्वेदमु
त्तमं लेनेने चागिरिशः पत्नी कृत्वेदं व्रतं मीशितं रहस्यं तिसुरगुरुं पुत्रं मस्य प्रजावतः भगोर्नीयं वि
तं कृत्वा लेनेने दैत्यगुरुं शतं भुक्तं नारायणं शतं सर्वतेन स्विनां परं इत्येव कथितं देवीव्रतानां व्र
तमुत्तमं त्वमेव कुरु कृपाणि हि मातृय सुतं शुभे साध्यां रज्येन्द्रपत्नीनां देवीनां च शुभावहं व्रतमे
तन्महासाध्वीनां प्राणतः प्रियं व्रतं स्योऽस्य प्रजावेन स्वयं गेया गेयश्च ईश्वरः सर्वदेवानां तव पुत्रो
न विद्याति इत्युक्ता प्रोक्तं करस्तवं विरामं च नारदः व्रतं चकार सा देवी प्रकृष्टा प्रोक्तं यच्च इत्येव क
थितं सर्वं किं नृपः श्रोतुमिच्छसि सुखदं मोक्षदं सारंगणं शंजन्मकारणं इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महा
पुराणे नारायणनारदसंवादे गणपतिखंडे व्रतकथननाम पंचमोऽध्यायः ५ शौनक उवाच
नारायणवचः श्रुत्वा नारदो हृष्टमानसः किं यत्प्रहृष्टपुनः साधो तन्मे ब्रूहि तपो धनः सत उवाच नारायणव
चः श्रुत्वा नारदो हृष्टमानसः व्रतारं न विधानं च संपद्यमुपचक्रमे नारद उवाच कृते केन प्रकारेण व्रतमो
तत्सुखावहं तन्मे ब्रूहि मुनिश्रेष्ठ यार्वत्पान्तर्दत्तया लज्जन्मयोगी सकृतेभ्युतया शुभे ब्रह्मन् केन प्रका

ब्रह्मणे.

८

रेणतन्नसंशितुमर्हसि श्रीनारायणउवाच कथयित्वाकथां दिव्यां विधानं च व्रतस्य च स्वयं विधाता तप
सां जगाम तपसे शिवः हरेराधनं व्रयो मूर्तिने हरो हरिः हरिसेवनशीलश्च हरिस्मृतिपरायणः परमानं
दम्पूर्णश्च ज्ञानानंदं सनातनं दिवानिशं न जानति हरिमेतर्वा हि स्मरन् प्रहृष्टमनसा देवीपार्वती नर्तुराज्ञा
या किंकराश्चैरयामास विप्राश्च व्रतहेतवे आनीदाम सर्वद्व्यानी व्रतो योगिवा निच व्रतकर्तुं समारंभे सुभ
द्रासां शुभक्षणे सनत्कुमारो भगवान्नामगाम विधेः सुतः मूर्तिमांस्तेजसां रासिप्रचलनं ब्रह्मतेजसा
ब्रह्माजगाम हृष्टश्च ब्रह्मलोकात्समाय्यकः अतिरस्तो हि नवानराजगाम महेश्वरः विष्णुवीरोदशा
पीचसत्तत्प्रीकश्चतुर्भुजं भगवान्जगत्पातांशस्तानर्त्तयिष्यामि पाषाणैः वनमालाधरः श्यामो भूषितोर
त्नभूषणैः सहा संवृतसंनारो रत्नधानेन नारदः सनकश्च सनंदश्च कपित्थश्च सनातनः आसुरीश्च चतु
र्हंसी बोधः पंचाशिरवोरुणिः पतिश्च सुमतिश्चैव वशिष्ठश्च महामुगः पुलहश्च पुलस्त्यश्च वशिष्ठो मरुदुरंगि
राः अगस्त्यश्च प्रचेताश्च दुर्वासाश्च वनस्तथा मरीचिकश्च पप्रकं रजत्कारुश्च गोतमः बहस्पतिरुतथ्य
श्च संवर्तः सौमरीस्तथा यावालो जमदग्निश्च जेगाध्वश्च देवलो गोकामुखश्चैकरथपारिभद्रपराशरः
विश्वामित्रो वामदेवश्च मृगशिरश्च विभांडकं मार्कंडेयो मकंदश्च पुष्करैर्लोमसस्तथा कौत्सो बत्सश्च द
क्षश्च कालाग्रिश्च मर्षणः कात्यायनः कणादश्च पाणिनिश्च कुचयनैः शंकुरापिशलिश्चैव प्राकल्पशं

रामजी

८

खण्डवच एतेवान्येचबहवः सशिष्यास्तनवेभ्यः अपवाचधर्मपुत्रोचनरनारायणैरपरो दिक्पातश्चातयादे
वायत्तगंधर्वकिंनरः आजगमुसर्वतः सर्वस्यगणपार्वतीव्रते अपवाचधर्मपुत्रोच हिमालयशैलराजः
प्रापत्यभ्रजाय्यकः सगणः सानुगक्षेत्रात् नृषणभूषितः महासंभृतसंभारो नानाद्रव्यंसमन्वितं मणि
माणिक्यरत्नानिब्रतोपयोनिकानिच नानाप्रकारवस्तुनिगतां दुर्लभा निच त्वं च जगत् नानामभ्यार
त्नं त्रिलोकं दशतत्तंगवारत्तं शततत्तसुवर्णं रुचका नोहीरकानां पासा नांतथेवच मुक्तानां च चतुर्लोकं
स्तनानां सहस्रकं सुखदं मिषद्रव्यानि तत्तं मारुति कोतुकी अतंतत्तप्रभव आजगाम सुताव्रते ब्रह्मणः
मनवसिद्धानां विद्याधरास्तथा भित्तानि भित्तकश्चैव चंदनः पार्वतीव्रते विद्याधरीनत्तं कीचनर्तकोश
रमणोणेः नानाविद्यावाद्यमांडा आजगमुः शिवमंदिरं कैलाशराजमार्गे च चंदनेन सुसंरुते आमपत्नव।
सूत्राक्तकदलीसंज्ञोन्नितं पूर्वधान्यपुष्पतानां फलपुष्पविनूषितं निर्मितं पद्मराजो शददशुस्तेवाणीमु
दा उषिसिंहासनेषेते पूजिता शंकरेण च कैलाशिवासिनं सर्वपरमानंदसंयुतां दानाध्यक्षः सुनासीरः कु
वेरः कोषस्तकः अन्वेष्टा च सत्यस्य परिवेशजलाधिपः दध्नां च दधः सहस्राणि दुधानां च तथेवच सह।
स्त्राणि घृतानां च गुडानां च शतानि च मध्वीकानां सहस्राणि तैलानां च शतानि च तत्तत्तानि चैव तत्तत्तानि
बभूवुः पार्वतीव्रते पीयूषानां च कुंभानि शततत्तानि नाराद मिषान् नानां शर्कराणां वनबुध तत्तत्तानि प्रियः।

उ. ज.
५

यकगोधूमचरणीनिघृतकानां च नारदः स्वस्तिकानां च यद्यानां बभूवुर्लक्षराशयः पशुनां पशुकानां च शिला-
नां दशकीटयः तंदुलानां च राशीनां मुने संख्या न विद्यते स्वरूपार्थं सैवालानां मणीनां च महामुने बभूवुः।
पार्वतीस्तत्र कैलासे पार्वतीव्रते पापसंपिष्टकंचैव श्रुत्वा त्रसु मनोहरं चकार नत्सीपाकं च व्यंजनं घृतसंस्क-
तं बभूजे देवर्षिगणैः सार्द्धं नारायणस्वयं बभूवुर्नृत्तविश्वपरिवेशनकारिणः तां बलं च ददौ तेभ्यः क-
कर्परादिसुवासितं रत्नसिंहासने स्येभ्यो विप्रलक्षासुदाहकः रत्नसिंहासनस्य च विष्णुर्हीनो ह वासिनं
सम्यमानं प्रपिदैश्च सस्मितैस्वेतचामरैः शशिभिस्तूयमानं च सिद्धैर्देवगणैश्च विद्याधरीणां तत्प्राप्य
तस्मितं मुदा गंधर्वीनां च संगीतं श्रुत्वा तं मनोहरं पप्रच्छ शंकरो ब्रह्मन् ब्रह्मेशं प्रकृतिपूर्वकं ब्रह्मण्यप्री-
तो युक्तं व्रतकर्तव्यमीक्षितं देवर्षिगणपूजोपासनामध्योपराजति महादेव उवाच मदीयं प्रार्थनं नाद्य-
द्यानिवासश्च सुप्रभो तपःस्वरूपस्तपसां कर्मणां च फलप्रदः व्रतानां जपयज्ञानां पूजानां सर्वमजिते सर्व-
पांवीजरूपे शवांश्च कल्पतरुहरिः सुपुण्यकव्रतकर्तृब्रह्मनिष्ठतिपार्वती पुत्रार्थिनी सा शोकात्ता हृदयेन वि-
ह्वयता रतिनंगे व्रते देवैर्वीर्यव्यर्थमुच्चारिता प्रबोधिता मया साध्वी विविधैर्चनामगैः सत्यं स्वामिसेवाभागे
सुव्रताया च ते यति मयिता विनामसंतुष्टस्वप्राणां त्यक्तुमिच्छति पुरातनत्वात् स्वदेहं च प्रित्यज्जमानिनी मन्त्रि हस्मिनी-
हयाशैलगेहे पुनर्जन्म न तानसा सर्वजानां हि स्तौ सर्वज्ञत्वावदामिकं काज्ञातां वदतस्वत्परिणामसुरवप्र २५

मीदं

(10A)

दां दुर्निवारश्च सर्वेषां स्त्रीस्वभावश्च चापत्नः दुस्साज्ययोगिनिर्निर्दिष्टैरस्माभिश्च तपस्विभिः जितेन्द्रियैर्निर्तज्जो।
धैः स्त्रीरूपमोहकारणं सर्वमयाकरं च सर्ववक्षानकारणं ब्रह्मास्त्रकामेदेवस्य दुर्नेद्यं जपकारणं अनिमित्तं च
विधिना सर्वाद्यां विधिपूर्वजं मोक्षद्वारकपाटं च हरिप्रतिनिरोधनं संसारबंधनं स्तनरजरूपतिरुजनं वैराग्य
नाशबीजं च सखद्रागविवर्धनं यत्र न संसादशनां च रोषारागमात्रसंपदा अपत्ययानास्ते च चतुर्ध्वं केतकम्।
निमित्तं अहंकारश्च यं प्राश्च द्विषदुःखयोमुखं सर्वसाध्यमानं च हराराध्यं च सर्वदी स्वकार्यसाध्यं चारुध्वं
कलहाङ्कुरकारणं सर्वनिवेदितुं नाथकर्तव्यं वर्त्तमहीति कार्यसर्वपरासंघपरिणामं सुखावहं श्रीनारा
यण उवाच इत्येवमुक्ता जगवान्निरीक्ष्य ब्रह्मणो मुखं विराममनामध्योऽस्तुत्वा च कसलापतिं प्रांकरस्यवा
चः श्रुत्वा प्रहस्य जगदीश्वरः हितं मितं च वचनं प्रवक्तुमुपचक्रमे श्रीविष्णु उवाच पुण्यं कं व्रतसारं च सती॥
संतानहेतवे त्वामि सौभाग्यबीजं च पत्नीते कर्तुमिच्छति सर्वारोध्यं दुराध्यं सर्वकलफतप्रदं शुभदं सुख
दं सारं मोक्षदं पार्वतीस्वरं सर्वेश्वरो व्रताराध्यो गोपीपुष्टिगुणात्परः गोलोकनाथो जगद्वन्द्वपूर्णब्रह्मसनात
नं सर्वाहं सर्वदं सर्वसंछाप्रयः परः आत्मा साक्षी स्वरूपश्च ज्योतिरूपं सनातनं निराश्रयश्च निर्लिङ्गो नि
रूपधिरनिर्गमयः भक्तप्राणश्च तत्तेशो भक्तानुग्रहकारकः दुराध्यो हि यान्येषां भक्तानामतिसाध्यकः भक्ता
धीनो हि जगवान् सर्वसिद्धाहिनिश्चलं ये च यस्य कलापुंसं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरः महावित्प्रदं च अनिर्लि

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com